

VIERNES, 16 de Diciembre de 1932

La crisis francesa

El Gobierno francés, en crisis:

Crisis grave, honda, de incalculable trascendencia en el orden internacional.

Hoy jueves vence el plazo en que Francia debe pagar a los Estados Unidos unos 400 millones de pesetas, suma ésta que arranca de obligaciones contraídas durante la guerra.

Mr. Herriot anunció previamente a la Cámara que hacia cuestión de Gabinete la aprobación del cumplimiento de este compromiso. Fue a esta amenaza, a las cinco menos diez de la madrugada comenzaba la votación, que le fué adversa. A las siete y cuarto quedaron, como consecuencia, depositadas en el Elíseo las dimisiones de todos los componentes del Gobierno. Londres, Varsovia, Riga, Bruselas, Washington, viven a estas horas consternadas.

Sólo catorce años han transcurrido desde que se firmó la paz, y no parece sino que data ésta ya de un siglo. Del Tratado de Versalles ya nadie se acuerda, si no es para maldecir la hora en que fué suscrito, bajo la impresión de que con él habiérase logrado una milagrosa panacea que, como por ensalmo, curaría a las maltrechas naciones recién salidas de la refriega universal. ¿Y del papel jugado por Norteamérica? ¡Con qué exclamaciones de júbilo se acobró su intervención! ¡Cómo se la emperegiló de ditirambos, a cuál más pomposo y zimbombante!

He aquí, pues, a los Estados Unidos, que acuden a la liza en calidad de reforzados paladines de la democracia y como libertadores de pueblos oprimidos. Sólo que esta nación, sobresaturada de espíritu comercial, cuidó muy bien de meter en su equipaje, por si acaso, un formidable libro Mayor.

La guerra se prolonga desmesuradamente. Los beligerantes empiezan a notar esa laxitud, esa relajación de miembros que suele preceder al total aniquilamiento de fuerzas. Faltan hombres, víveres, material bélico, dinero. No importa. Aquí estoy yo — parecían exclamar los Estados Unidos —, y como por ensalmo llegaba a los campos de batalla todo cuanto los altos mandos manifestaban que era necesario. Luego, el Estado protector, aprovechando los pocos ratos en que el cañón y la ametralladora dejaban de rugir, abría con sonrisa un tanto socarrona su Mayor, extendían unos asientos, y a esperar.

Por eso resultan ahora un tanto fuera de lugar los extremos de indignación y las protestas que produce la presentación al cobro de las letras de cambio que entonces fueron aceptadas. Ni nos explicamos por qué se asombra nadie ante lo que está ocurriendo. Admirablemente urdida esta operación comercial, todo hubiera venido a pedir de boca sin la insolvencia de Alemania. Con pagar ésta los miles de millones a que se la condenó, todo resuelto. Mas ¿de dónde había de pagar Alemania, contra cuya expansión y resurgimiento económicos se ha hecho con suicida inconsciencia por sus propios acreedores todo lo imaginable?

De donde resulta que todos tienen razón y nadie la tiene. Norteamérica, en reclamar el pago de sus créditos; Francia, Inglaterra y demás aliados, en resistirse a pagar en tanto por la nación vencida no se hagan efectivas las sumas a que el Tratado de Paz la condena. Alemania, en no dar lo que ni tiene ni pueda dar.

Y el caso es que quien ha hecho la gran jugada en esta terrible zarabanda de millones es Alemania, cuyos políticos y cuyo pueblo, dando maravillosas pruebas de calma, tesón y paciencia, han sabido mostrarse al mundo tal cual les convenía según el momento: un país en bancarrota, propicio unas veces a adoptar el comunismo; a punto otras de entregarse en brazos de la dictadura hitleriana. Cada una de cuyas manifestaciones traía consigo una reducción en los abrumadores gravámenes impuestos hasta quedar éstos reducidos poco menos que a la nada.

A pesar de lo cual su hegemonía en el concierto, o tal vez mejor en el desconcierto de los Estados, no ha decaído poco ni mucho.

Lo acabamos de ver. Las vencedoras de antes, las tituladas hoy grandes potencias, acaban de requerir, poco menos que con súplicas, su intervención en la Conferencia del Desarme.

En pro de los ciegos

Otra Circular del señor Gobernador, y otra vez llamamos la atención...

Dice la circular a que nos hemos referido:

"GOBIERNO DE LA PROVINCIA CIRCULAR

Sobre los ciegos existentes en esta provincia

Con fecha 9 del pasado noviembre, se insertó en este periódico oficial, una circular, recomendando a los alcaldes, jefes de la Policía gubernativa, y de los puestos de la Guardia civil, la pronta remisión a este Gobierno de las fichas informativas de los ciegos existentes en cada término municipal, o demarcación respectiva.

En el citado "Boletín Oficial" se insertó modelo de la aludida ficha, lo cual facilita y abreva la información de que se trata, en pro de los ciudadanos que padecen la desgracia de encontrarse privados de la vista.

Estos datos van encaminados a que el Patronato Nacional de Protección de ciegos — dependiente del Ministerio de la Gobernación — conozca, con la mayor exactitud, el número de ciegos que forman el censo de esta provincia, para protegerlos, para ampararlos, ya que la invalidez de éstos reclama la más delicada y asidua atención por parte de la Administración pública, y de todos los ciudadanos conscientes y humanitarios.

Y siendo bastantes los Ayuntamientos que han dejado de cumplir la referida circular, al ordenarles de nuevo el mayor esfuerzo y actividad en ello, les hago presente que, de no realizar tan interesante servicio en el más breve plazo, sin nueva excitación, les serán impuestas las sanciones correspondientes.

Tarragona, 12 Diciembre de 1932.

—El gobernador, R. Noguer y Comet.

—Hemos de excitar, de nuevo, el celo, los sentimientos, de las autoridades de los pueblos de esta provincia para que no demoren el envío de los datos que se recuerdan y solicitan?

Este es el tercer trabajo que publicamos en estas columnas sobre el particular, y — muy gustosos — publicaríamos cien y mil, si, por nuestra humilde intervención, llegaba un pedazo de pan a un pobre ciego, y la alegría y el trabajo reinaba en el hogar de un ciego.

Si, como es de desear y esperar, el Gobierno ampara, protege y proporciona medios de que los ciegos sepan leer, sepan escribir, y sepan sobre todo, trabajar para ganarse la vida, los españoles habremos dado un gran paso, una nota sublime, ante la cultura y la civilización mundial.

señanza. Este precepto no existe. Contrariamente el artículo sexto del decreto de junio de 1931 se refiere a "Asociaciones de Padres de Familia, sin establecer distingos, y no es preciso recordar una máxima que es regla inflexible para toda hermenéutica legal: "Donde la ley no distingue, no es lícito distinguir".

Además, se da el caso de que, según antes dijimos, actualmente no existen otras Asociaciones de Padres de Familia constituidas legalmente, con vida propia y que respondan a una realidad, más que las Asociaciones que forman esta Confederación.

Para que la norma establecida en la circular tuviera efectividad, habría que crear con este solo fin unas nuevas Asociaciones, que no obedecerían al propio estímulo de los Padres de Familia, preocupados por la enseñanza de sus hijos. En cambio, si sirvieran a inspiraciones políticas de partidos, y resultaría que las Asociaciones creadas con posterioridad a la fecha de la circular mencionada serían la expresión de una verdadera ficción legal, porque no han nacido espontáneamente ni responden a una realidad social.

Pedimos, por lo tanto, que se rectifique el criterio expuesto en la circular de 25 de noviembre último, y que, en consonancia con el precepto del artículo sexto del decreto de 9 de junio de 1931, sea admitida en los Consejos escolares la representación de cualesquier Asociaciones de Padres de Familia, siempre que estén legalmente constituidas, aunque sean confesionales.

Segunda Semana de Estudios Pedagógicos

Como se ha anunciado, la FAE organiza para los días 1 al 6 de enero de 1933 una Semana de Estudios Pedagógicos. Han anunciado asistir como ponentes a esta Semana, el Dr. Tusquet, D. Daniel Llorente, D. Rafael de la Serna, Srta. María de la Concepción Moyano, D. Rufino Blanco, D. José Ramos Capella, D. Domingo Lázaro, etc. Todavía quedan por designar algunos de los temas que se tratarán y ponentes de ellos.

Para poder asistir a la Segunda Semana de Estudios Pedagógicos, ha quedado abierto, a partir del mes de diciembre el plazo de inscripción que terminará el 30 de dicho mes. La cuota será de 10 pesetas por persona.

Para facilitar a los semanistas que residan fuera de Madrid la asistencia a esta Semana, se están gestionando rebajas en los ferrocarriles.

Las inscripciones pueden hacerse en las Oficinas de la FAE, Manuel Silvela, 1. 1º dir. Madrid.

PRO PRENSA CATÓLICA

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!... Qué tremenda responsabilidad, ante Dios, ante la sociedad, ante sus propios hijos!...

Los padres de familia contra la circular que los excluye

VULNERA DERECHOS NATURALES DE LOS PADRES DE FAMILIA CATÓLICOS

Quebranta principios fundamentales consignados en la Constitución

El presidente de la Confederación Católica de Padres de Familia ha dirigido al ministro de Instrucción Pública una instancia sobre la circular que excluye a dichas Asociaciones de los Consejos de Enseñanza y pide la revocación de dicha circular por estas razones:

"Primera. Marca un criterio que no responde a precepto alguno legislativo.

Segundo. Vulnera los derechos fundamentales consignados en la

Constitución de la República española".

Los párrafos sustanciales de la instancia dicen:

"Hace años que esta Confederación promueve y patrocina la creación y funcionamiento de las Asociaciones de Padres de Familia, porque estamos persuadidos de que es necesario despertar una nueva preocupación familiar por los problemas escolares y porque es indispensable acercar los padres a la escuela, para que los maestros cuenten con la asistencia social que su función educadora necesita.

Cuando se dictó el decreto del Gobierno provisional de la República, de 9 de junio de 1931, en virtud del cual se daba representación en los Consejos Escolares a las Asociaciones de Padres de Familia, no había en España otras organizaciones de esta clase, que las agrupaciones en esta Confederación. Lo demuestra el hecho de ser las únicas que en aquella fecha estaban constituidas legalmente, y el hecho de ser su actuación, iniciadora de un movimiento de ciudadanía por la enseñanza, la única que públicamente era conocida en España.

Algunas de estas Asociaciones ya habían obtenido su representación en los Consejos Escolares. Todas se disponían a ocuparse de este asunto, en el ejercicio de legítimos derechos, cuando ha sobrevenido la circular del director de Primera Enseñanza, negándonos en absoluto esta participación.

Nosotros, señor ministro, hemos buscado afanosamente el precepto legal, no ya expresivo y terminante, sino aun dudoso, que autoriza esta arbitraria exclusión, ordenada por el director de Primera Enseñanza.

PARTICULES

Les antifones de la O. Preludi

Badoqueria santa del pobre entenebrit, astorat de la llum que s'anuncia.

Morret obert dels peixos que esperen el grumeig i gorges dels pelatxos que aguarden la becada.

Brocal de pou que vol engolir estels.

Boques arrodonides de cantaires joiosos.

Mai no closa espillera que respira aire pur i clariana...

O admiració! O fam a punt d'esser apagada! O anhel vivissim d'altitud! O joia musical de l'ànima sortosa! O, dins el carcer, fresc ale!...

L'Església cantarà set dies interromputs: —O! O! O! O! a boca plena.

MIGUEL MELENDRÉS, pvre.

FIJATE, LECTOR,

- ...en que nuestro "Fijate" de ayer fué muy comentado.
- ...en que en la mesa y en el juego se conoce el caballero.
- ...en que a "Diari de Tarragona" no le toca la camisa al cuerpo porque se cometan tantos atentados.
- ...en que a nosotros nos ocurre lo mismo.
- ...en que la "Penya de tots colors" atraviesa un periodo crítico.
- ...en que ayer aparecieron las barcas del Serrallo en la calle de San Miguel.
- ...en que todo se arreglará.
- ...en que ya empiezan a merodear por el parque de Barcelona algunos ejemplares de jabalíes.
- ...en que todo se arreglará con las 250.000 pesetas de tuberías;
- ...en que se ausentaron del salón de sesiones cuatro significados federales sin duda por no verse obligados a felicitizar al señor Lloret;
- ...en que habremos de ocuparnos de ciertos dictámenes que se presentan sin los requisitos necesarios;
- ...en que el contrato de las tuberías con la casa Uralita ha dado origen a muchas murmuraciones;
- ...en que los acuerdos de la Asociación de Arquitectos han de ser funestos para el fomento de la edificación;
- ...en que entendemos que se extralimitan mucho fijando tarifas tan elevadas;

LES CORTS CATALANES

Elecció del President de la Generalitat

LA SESSIO DEL DIMARTS

A quarts de sis de la tarda començà la sessió sota la presidència del senyor Companys.

Entren els macers de la Generalitat.

Als llocs dels parlamentaris hi ha la immensa majoria dels diputats.

La minoria regionalista ocupa els seus escons.

La tribuna pública i la tribuna de la premsa són completament plenes.

A les tribunes especials s'hi veuen representacions de les autoritats, del cos consular, de corporacions i entitats, diputats a les Corts d'Espanya, regidors i personalitats diverses. Hi ha també una nombrosa i distingida representació de la dona catalana.

Al banc vermell del Govern de la Generalitat han pres seient els senyors Comes, Terradellas, Pi i Sunyer, Gassol, Xirau (A.), Lluhí, Serra i Moret, Casals, Irla, Vallrejo i Caballé.

Al cap del banc, el President de la Generalitat don Francesc Macià.

En entrar a la sala el President és aplaudit per la majoria. En aquests moments, tot l'especte dels preludis d'una sessió transicional i solemne.

El diputat secretari, senyor Dot, llegeix l'acta de la sessió anterior, la qual és aprovada.

Prometen el càrrec els senyors Vidal i Guardiola, Miracle, Terradellas, Serra Moret, Puig i Ferreter, Serra Hunter i Comorera.

El senyor Terradellas fa constar el seu vot a favor del senyor Companys per a president de la Cambra.

Le presidència dóna la paraula al president de la Generalitat, don Francesc Macià.

DISCURS DEL SR. MACIA

El senyor Macià llegeix el següent discurs:

"Honorable Diputats:

La vostra presència aici, com a representants que sou del poble i membres d'aquestes Corts Catalanes que fa més de dos cents anys que havien emmudit sota el despotisme de Felip V i la seva descendència, és la manifestació més contundent de la perentat de Catalunya.

Dintre la Història dels pobles i en la lluita per la seva existència, només sucumbeixen els que, per por al sacrifici o per ambició d'altres granges, perdren la fidelitat deguda a si mateixos. Que els que, com Catalunya, creuén que per cada poble no hi ha millor granges que la pròpia ni temen la mateixa mort quan es tracta de servir-se fidels a la seva ànima, com aquesta ànima, també son immortals.

Honor, doncs, a vosaltres, herois anònims del 1640 i del 1714, que una vegada a l'any us evoquem sota el higne de Pau Claris i Rafael Casanova. Mai com avui no havíem sentit tan bé la vostra assistència. Ni mai com en aquest moment havíem comprès que, sense haver caigut amb honor, com caiguéreu vosaltres, no hauria pogut redreçar-se, digna, com és redreça avui Catalunya.

Es endut d'aquest sentit de perpeticia de la Pàtria que ens lliga els uns als altres per llei de tradició i d'hèrit, que, en salutar en vosaltres el Parlament Català, no puc ni vull sostreure'm del record de les que foren aquelles Corts, dites Generals de Catalunya, les primeres que feren sentir la seva veu a Europa i que, en emmudir, van deixar-hi el rastre de la més glòria memòria.

I deia, ni puc ni vull, perquè jo crec que en els problemes nacionals dels pobles que recobren les seves llibertats, el que compta és la consciència que tinguin clara de la seva personalitat, i, sobretot, la

voluntat pressent de fer-la prevale. També crec que quan aquesta ja existeix, ho és de reforçar-la amb totes les valors espirituals de la seva història que siguin possibles. Mal va el poble que només pensa en allò que fou, que no se n'adonarà del que és ni avançarà un sol pas en el camí del que ha d'ésser. Però pitjor, encara, el que, oblidant-se massa, comença per desaprendre el camí del propi geni i s'enamora del d'un altre geni estrany, seguint-lo en aventures que sovin costen cares en sang i acaben, gairebé sempre, amb la pèrdua de les llibertats.

L'esdevenidor dels pobles, en aquest sentit, no és mai un simple reflex del seu passat, sinó que n'és la superació. No és l'esperit antic que es reproduceix, és l'esperit antic qu'és renova. El mateix, en el fons, però nou a cada moment en la forma, segons el temps i segons la voluntat dels seus. Aquesta fidelitat a la Catalunya de sempre és la que anhelo per la Catalunya d'avui.

Enfervoritz per jaquest anhel, iquè poc llunyanament sembla d'aquesta Assemblea la darrera celebrada per aquella Junta de Braços, qu'abans alludia! Fins en aquesta fusió d'època, que em plau fer-me ar a en el meu esperit, em sembla que l'Assemblea que estem celebrant no és sinó la continuació d'aquella; que sense la de llavors no es celebraria la d'ara; que la d'ara és per a donar fe del compliment de l'acord que es prengué en aquella. Ja no sabem que les Corts Catalanes eren presidides pel rei. Ja ho sabem que eren integrades pels tres braços o estaments. Però és que aquella darrera ja no en fou de presidida pel rei, ni la inspirà cap altre esperit que el dels braços popular que s'imposà al del braç militar i al de l'eclesiàstic. No es diria, doncs, sinó que aquella darrera Assemblea era ja el preludi d'aquesta d'avui, que celebrem també sense rei ni sense altre braç que el braç del poble.

Fou a la matinada del dia 5 de juliol de l'any 1713. Adonant-se Catalunya que el tractat de pau d'Utrecht la deixava abandonada, reuní a Barcelona Corts Generals per instigació del braç popular. Aquesta fou la darrera Assemblea representativa de Catalunya, en la qual es prengué l'acord solemne de declarar la guerra a Felip V. Guerra que no acabà pas amb la victòria de Felip V. Guerra que res com la reobertura d'aquestes Corts diu tan clar que hem guanyat els catalans. Per vèncer del tot un poble, cal vèncer la seva voluntat, i aquesta no la torça ni ell ni cap de la seva descendència. Voluntat que es manifestà ja en els sobrevivents de Barcelona, quan, l'endemà mateix de la tragèdia caiguda, feren sonar de nou, en la desolació dels carres de la ciutat, les encluses del treball. Voluntat que, havent convertit ja abans els pagesos de remensa, d'esclaus de la terra en precursores de les primeres llibertats socials, ara els feia els guardes més fidels de la llengua mare, abandonada pels mateixos homes de lletres. Voluntat que, muntant ja de poetes com Ramon Llull i Auzias-March, per aquesta missa de corrent espiritual que nodreix els pobles i refou generacions, es féu sentir en l'enyoança d'aquella "Oda a la Pàtria", de Bonaventura Carles Aribau, petita espurna que havia d'encendre el gran foc de la nostra renaixença amb noms com els de Rubió i Ors, Anselm Clavé, Milà i Fontanals, Marian Aguiló, Teodor Llorente, Jacint Verdaguer, Angel Guimerà i Joan Maragall.

Voluntat que, havent creat ja la de la nostra nacionalitat i empes les naus dels reis com Jaume el Conqueridor, i animat grans polítics com el Rei Pere el Gran i inspirat oradors com Martí l'Humà, suscità, més tard, les figures del Jona Cortada, Romaní i Puigdemont, Valentí Almirall, Francesc Pi

i Margall, Bartomeu Robert, els Bisbes Morgades i Torres i Bages, i Prat de la Riba, i les del nostre moviment social, com Martí Julià, Francesc Layret i Salvador Seguí. Voluntat que, silenciosa i tot, i però ferma i incoercible es deixà sentir durant l'oprobiosa dictadura per l'ex-rei Adonis XII, fent-li recordar — en ocasió de parlar als alcaldes de Catalunya — que ell era el descendent de Felip V adonant-se sens dubte, de com havia deixat inacababa el seu besavi l'obra que ell en deia sarcàsticament de pacificació del Principat de Catalunya.

CVoluntat que promogué, mantingué i impulsà el sentit dels ideals generosos d'esquerra d'aquest Govern, com la garantia millor de llibertat i de justícia. Voluntat que avui es redreça més forta i més conscient que mai, en aquest Parlament que, pel sol fet d'estatjar-se en aquets murs — arsenal un dia d'aquella Ciutadella de Felip V, fué alçar per acabar d'abatre Barcelona — afirma la veritat que els qui han guanyat la batalla no foren els Borbons, que som els catalans, i que la diada heroica del 11 de setembre de 1714 fou ja l'adresa roja del nostre Renaixement.

Si commemoro noms representatius dels moments més gloriosos del nostre passat, no ho faig pas endut de cap esperit de xovinisme. Ho faig, si, amb un esperit d'homenatge a la consciència nacional que ens ha salvat. I, tant de bo que el camí que emprengui Catalunya en el Govern de si mateixa, desvetllí aquest mateix sentiment nacional en tots i cada un dels pobles d'Espanya, que això voldrà dir que s'atansa l'hora d'establir la República Federal.

I és arribat el moment, honorables Diputats, que, en nom del Govern provisional de la Generalitat que m'he honorat a presidir fins avui, i en nom propi, poso en les vostres mans la dimissió dels nostres càrrecs, per a facilitar-vos, així, que, en ús del vostre dret i en compliment del vostre deure, elegiu ja el que ha d'ésser el Govern definitiu de Catalunya.

Si per als meus companys ha d'ésser aquest un moment d'emooció, com no ho serà per a mi! Després de tants i tants d'anys de maldar per veure d'encertar quina era la voluntat de Catalunya; després de tants i tants anys de malar per a trobar el camí més dret de la seva alliberació, ja us podeu imaginar la pau d'esperit que he de sentir avui, en veure que ja és ella mateixa — per vosaltres que en són el braç — la mestressa i seixanta dels seus propis destins. Pau d'esperit que ha d'ésser major encara per al qui, havent predicat com jo, en més d'una ocasió, el dret i tot a empar procediments crueus i de violència contra l'Estat opressor, els únics que exigia la dignitat del nostre poble, veu triomfar ara els de cordialitat i de pau.

Quin no fóra era el meu penediment, si hagués desoit l'imperatiu de consciència, fill de tantes hores de sofriment, de meditació, d'exilis i d'enyoances, que un dia em féu cridar el poble, disposit a menjar-lo allí on fos que em digués, sentint com sentia la veu de la Pàtria! De la Pàtria degué ésser quan fou coronat pel triomf amb la desaparició per sempre del règim que havia estat l'obstacle secular de les nostres llibertats i dels que l'emparaven i la pedra de la discordia amb els altres pobles d'Espanya. Així esdevingué i així fou com vaig constituir el primer Govern provisional de Catalunya. Govern que, aclamat aquells dies memorables pel nostre poble i consagrat després per una doble manifestació del sufragi, ha tingut la més alta glòria de poder arribar, net de sang i lliure de tota violència, a aquest moment d'ara, un dels més inefables de la nostra història.

Honorables Diputats! Com a re-

presentació vivent que sou, en carn i esperit de Catalunya, rebeu ja el poder que, com a Govern provisional, per ella i en nom d'ella, hem exercit fins ara. I si en imposar-nos el, com ja he dit, per imperatiu de consciència, en sentirem tota la responsabilitat, deixeu que, en deposar-lo ara, per imperatiu de democràcia, compleixi amb el deure de dir-vos, mal sigui breument, l'ús que n'hem fet.

Proclamada que fou per nosaltres la República a Barcelona, i no havent-la encara proclamada a Madrid, el nostre primer esforç fou salvar-la de tot perill i dotar-la de l'assistència de tots els estaments del poble. Si profunda fou l'emoció que ens féu més tard la nova de la proclamació de la República a tot Espanya, més profunda encara i inoblidable l'alegria que ens reservava aquella matinada del dia 15 d'abril. Per damunt del silenci imposant de la gernació que omplia la Plaça de la República, quin pas no representava en la nostra història la simple lectura en català — per boca del tenint d'un piquet de la garnició de Barcelona — del Ban de Proclamació de la República Catalana!

Em plau reclamar per aquest Govern de la Generalitat del qual he tingut tota la responsabilitat fins ara, l'honor d'haver encerat — per aquella força d'endevinació que té el sentiment — els mitjans de garantir tota la pau i tot l'ordre, no sols en aquells dies primers de la proclamació de la República Catalana, sinó també en els de la implantació de la Generalitat, resolent tots els conflictes produïts per les lluites religioses i socials a casa nostra sovint tan violentes. No fou per la força, ni per les armes, ni per la més lleu violència, ni per la declaració d'un sol dia d'estat de guerra, que el poble es mantingué en pau; sinó pel sentiment de responsabilitat que li desvetllà el sol fet de veure's en plena possessió de les seves llibertats. Davant d'aquest alt exemple de civilitat i de seny, apreneu del vostre poble, nobles Diputats de Catalunya! Com més lliberts li doneu, com més lleis li dicteu de justícia, més ell us hi correspondrà, generós, fent-s'eu digno.

Potser no sigui aquest el moment ni el lloc, honorables Diputats, d'esmentir els motius que m'induiran a passar de la República Catalana al restabliment de la Generalitat de Catalunya. Però si que no vull acabar aquest discurs sense deixar-hi constatada que raons d'ordre polític i social em feren veure que seguir dient-nos República Catalana era un perill per a la República espanyola i per a les nostres llibertats, donat el curs que prenien els fets de caràcter social a tot Espanya i de com es trovava poc desvetllada la consciència col·lectiva dels altres pobles peninsulars, per a seguir-nos pel camí federal, al qual, i des del primer moment, volíem dur-los tots. Gest que equivalia per part del Govern provisional de la República, al compromís d'aprovar l'Estatut que el seu dia dicté Catalunya i a entrar en el terreny de cordialitat que l'ha fet possible.

No és tampoc aquesta l'hora de perdre el temps en planys per aquelles facultats de l'Estatut de Catalunya que han deixat d'ésser-nos reconegudes. Hora és més aviat d'affinar les nostres aptituds per a treure tot el profit, i més, de les que ja hem recobrat avui. Hora també de proclamar, aprofitant aquesta solemnitat, que els catalans ens fiem a l'esperança que l'exemple de Catalunya serà el millor auguri d'aquella República federal, per a l'establiment de la qual deixeu que torni a fer vots altra vegada, amb tota la pureza del meu anhel i amb tot el fervor de la meva ànima.

I arriba el moment de l'Estatut. I és en aquest moment que aquest Govern complí una de les missions més altes que pugni haver complert mai cap poble: la d'haver alegat sota un sol anhel tots els seus fills per damunt de tot matis d'estament de partit, de creença i de classe. Ja veieu de quin poble sou representants, Diputats de Catalunya, que així sap arribar a un tant alt exemple d'unitat de la Pàtria! Unitat de

Catalunya que, havent estat l'ànima del Parlament provisional que havia de redactar el seu Estatut, del plebiscit d'Ajuntaments i del referèndum popular que havia d'aprovar-lo, dels Diputats que amb tanta abnegació l'han sostingut a les Corts d'Espanya, no és probable que es torni a produir sinó en el cas d'haver-i mai en joc la vida de la República i la integritat de les nostres llibertats.

Amb el mateix zel que aquest Govern provisional ha collaborat amb el poble, ha volgut també laborar, en silenci, dintre els organismes de la Generalitat, estructurant els seus Departaments de Governació, Cultura, Assistència social, Economia, Finances, Justícia, Obres Públiques, Agricultura i Treball; reorganitzant els seus serveis i utilitzant-los de Comitès, Comissariats, Consells tècnics i preparant projectes que ben aviat seran ponències d'aquest Parlament i del Govern que ha de nomenar el President que elegireu ara vosaltres. Ponències que solament esperen la vostra aprovació i les possibilitats econòmiques que els han obert el camí de la realització. I projectes que, en tractar-se de coses essencials i urgents, els ha iniciat o dut ja a terme, com ho demosta l'obra realitzada per tots els Departaments, i d'una manera especial pel de Cultura.

Amb aquest Parlament que abans de començar ja té la glòria d'ésser el primer Parlament de la Catalunya renascuda, posa fi a la seva obra aquest Govern provisional, Govern provisional que si no hagués fet altra cosa que promoure, mantenir i exaltar totes les valors de la terra, fins a fer-les convergir en aquest Parlament, que és la més meravellosa eclosió de la seva voluntat, ja podria morir segur d'haver complert amb Catalunya.

Honorables Diputats, representants de Catalunya: Ara si que l'instrument de Govern que teniu a la mà ja és complert, i amb l'esforç que hi durà el vostre entusiasme, segur que ben aviat serà fins i tot perfecte. Teniu Generalitat, teniu Estatut, teniu Parlament, només depèn, doncs, del vostre braç que començarà a governar-se Catalunya.

Inspideu les vostres lleis en aquest mateix escrit seu, que l'ha fet sempre un dels pobles més lliures del món. No oblideu que els problemes més bàsics i més vius són els dels que treballen, si voleu ésser justos, poseu el vostre especial esforç en totes aquelles lleis que revesteixin un caràcter social i que tendeixin a l'abolició de tots els abusus i privilegis.

Qué de la gran festa de les nostres llibertats, cap ciutadà, de l'estament o classe que sigui, se'n pugui entornar amb set de treball, de cultura i de justiciu!

En les vostres mans està posada la grandesa de Catalunya que, petit com és i lliure de falsos embalsums i de preocupacions imperialistes, podeu aspirar a fer-ne un dels més grans imperis de l'esperit els únics perdurables.

Que la vostra obra de govern s'es tengui per un igual i talment per totes les seves comarques, que tota ella se senti un sol pensament. Que si la xarxa de comunicacions per un mateix i un sol pensament, per terra, per mar i per cel n'assegura aquella unitat material, assegurà la de l'esperit aquella altra xarxa d'instintions de cultura que ens faci sentir ciutadans d'una mateixa Catalunya.

Que pugui tornar-se a dir d'ella, que tota ella és una ciutat nova, tan sensible i tan intensa que recull l'onda de procedència més llunyanana, relligant-nos així amb el món i la humanitat.

Així heu de voler Catalunya, com tantes vegades jo l'he promesa al poble: políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i espiritualment gòrica.

Que si un dia es digué d'ella que era temuda per terres i per mars, per terres i per mars digui's ara volguda i admiada.

Diguem-ho primer que ningú als germans d'altres pobles d'Espanya,

(Acaba a la pàgina cinquena).

y la garantía de un funcionamiento perfecto durante muchos años, atestiguado por miles de referencias e toda España, le ofre a Ud. la calefacción

IDEAL CLASSIC

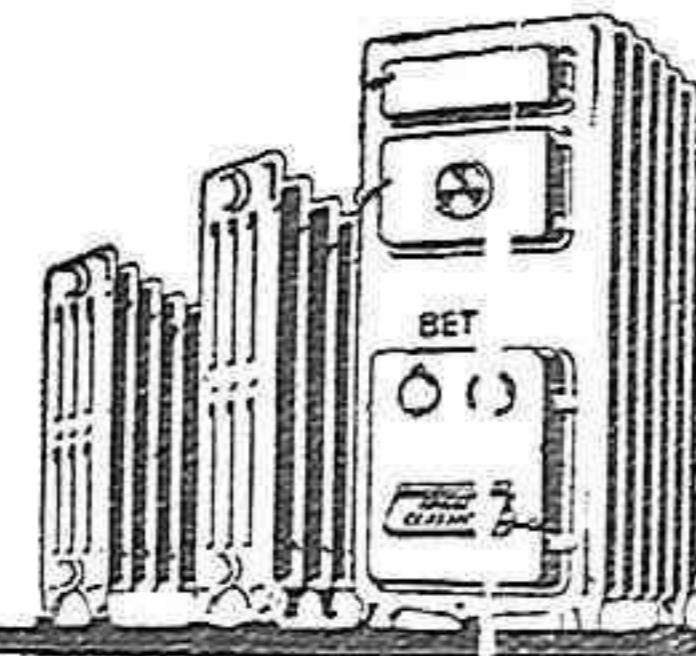
PIDA FOLLETOS GRATIS A

Luis Clanchet

UNIO, 14

TARRAGONA

Instalaciones completas desde 700 pesetas

VIDA RELIGIOSA

Divendres de les Quatre Témpores d'Advent

SANT DEL DIA

SANT EUSEBI, BISBE I MARTIR

Semidoble. -- Ornamentos vermellos

Natural de l'illa de Cerdanya, fou elegit Bisbe de Vercel, a l'alta Itàlia, on es distingí com a insigne campió de la Divinitat del Verb, en el Concili de Milà, davant de l'Emperador, protector de l'heretgia arsiana que llavors desfermava les seves ires contra els seguidors de l'Església. La lluita encarnيada contra els enemics de la fe li produí grans tribulacions i turments, havent hagut de sofrir un any de duríssim exili, des del qual, no obstant, sostenia amb cartes la fe de la seva clerecia i fidels. Recobrada la llibertad, recorregué l'Orient, per a restablir-hi la vertadera fe. Morí en pau a Vercel l'any 371, i se li donà el títol de màrtir pels seus sofriments, encara que la seva mort no fos violent. En la proximitat del naixement del Fill de Déu, la memòria del Sant ha d'enfortir la nostra fe per esperar amb amor creixent l'aparició del divi infant.

Del Missal Romà de "Foment de Pietat".)

MISSA PER A DEMA

De Dissabte de les Quatre Témpores d'Advent. Ornamentos morats.

IMPORTANT

Avui és dia d'ABSTINENCIA SENSE DEJUNI, i demà Vigilia anticipada de Nadal, DEJUNI I ABSTINENCIA.

***

QUARANTA HORES

Se celebren en l'església parroquial de la Trinitat.

Hores de exposició: Matí, de dos quarts de nou fins a les onze, i de dos quarts de cinc fins després de la funció de la tarda.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — Tarda, a dos quarts de cinc, rosari i novena a l'Immaculada.

TRINIDAD. — Solemne Octava-ri a Jesús Sacramentat. — A dos quarts de nou, missa de Exposició, de reserva.

Tardal, a les sis, rosari, trisagi cantant, exercicis de l'octavari, sermó pel P. Ferran Torra, lletenes dels Sants, benedicció i reserva.

SANT FRANCESC. — Tarda, a un quart de sis, viacrucis, rosari, i continuació de la novena a Santa Llúcia.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL. — Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa i felicitació Sabatina.

A les vuit, començaran torns de Vetlla d'honor a la Verge Santísima.

Tarda, a dos quarts de cinc, ro-sari, solemne felicitació Sabatina i cant de la Salve.

TRINITAT. — Solemne Octava-

ri a Jesús Sacramentat. — A dos quarts de nou, missa d'exposició; de reserva a dos quarts d'onze.

Tarda, a les sis, rosari, trisabi cantant, exercicis del octavari, sermó per P. Ferran Torra, lletenes dels Sants, benedicció i reserva.

SAN8 FRANESC. — A les vuit visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.

Tarda, a dos quarts de sis, rosari i confessions.

SANT JOAN. — A les vuit, missa, visita a l'Immaculat Cor de Maria.

SAGRAT COR. — Tarda, a dos quarts de set, Rosari i felicitació Sabatina.

SANT MIGUEL. — Tarda, a dos quarts de set, Rosari, visita a la Mare de Déu de Lourdes, Salva gregoriana i besamans.

CARME. — A dos quarts de set, missa sabatina cantada per la Reverenda Comunitat.

Tarda, a les sis, Rosari, càntics, visita sabatina i Salve solemne.

CENTROS OFICIALES

AJUNTAMENT

BAN DE L'ALCALDIA

Pere Lloret i Ordeix, alcalde d'aquesta ciutat.

Faig avinent:

Que de conformitat amb el que es prevé en els articles 26 del títol III del llibre I de l'Estatut Municipal de 8 de març de 1924, i 34 i 36 del Reglament sobre Població i Termes Municipals, durant el present mes ha de procedir-se a la rectificació anyal del Padró d'habitants, a qual efecte, tots aquells que hagin canviat d'estat o domicili, els pares o tutors dels que s'han incapacitats i els hereus o testamentaris dels que hagin traspassat prestaran l'oportuna declaració al Negociat d'Estadística de la Secretaria municipal, així com els que per qualsevol causa no hi figurin inscrits.

Durant la primera quinzena del proper mes de gener, estaran de manifest al públic, en el referit Negociat, totes les operacions de rectificació, en contra de les quals pot reclamar-se davant aquest Ajuntament, amb recurs per al cap provincial d'Estadística.

Espera aquesta Alcaldia que tots els ciutadans s'apressaran a complir amb les esmentades obligacions, evitant, així, l'enjiosa necessitat d'imposar als morosos les sancions previstes en la vigent legislació.

Tarragona i desembre del 1932.

Pere Lloret.

Vacants dues places de guàrdia de segona del Cos de la Guàrdia Urbana, d'aquesta ciutat, dotades amb el jornal de vuit pessetes diàries cada una, l'Ajuntament, en sessió del dia 12 de l'actual, acordà la provisió d'aquestes places mitjançant exàmens i en la forma que determinen els articles 13 i següents del Reglament de l'esmentat Cos.

Els que aspirin a les mentades places, presentaran les sollicituds documentades dintre del termini de quinze dies, a comptar de la publicació d'aquest anuncii al Butlletí oficial de la província.

Per a prendre part als exàmens és indispensable que els aspirants reu-

neixin les condicions següents:

- I. Esser major de vint-i-quatre anys i no excedir de quaranta.
- II. Acerditar bona conducta.
- III. Abastar l'estatura mínima de 1'600 metres.
- IV. No haver estat condemnat per cap delicto.
- V. No tenir defecte físic ni malaltia que l'impedeixi l'exercici del seu ofici i estar vacunat i revacunat.

Els que solliciten l'ingrés a la Guàrdia Urbana dirigiran instància a l'Excellèntissim Ajuntament escrita i signada pel mateix sollicitant, en paper segellat de la classe octava (1'lòs pessetes) i un segell municipal d'una pessa, companyant a aquetsa instantània els documents següents:

- a) Partida de neixement llurada pel Registre Civil.
- b) Certificacions de bona conducta i de residència expedides per l'Alcaldia per un dels metges municipals d'aquesta ciutat.
- c) Certificats del Registre Central de penats.
- d) Certificació o document que acrediti la seva situació militar.

Els exàmens tindran lloc aquest Palau municipal el dia i hora que acordi el Tribunal, avisant-se els opositors amb la deguda anticipació.

El Tribunal d'exàmens està compost pel senyor Alcalde o Tinent d'Alcalde en qui delegui, el Tinent d'Alcalde President de la Comissió de Governació, un Regidor designat per l'Ajuntament, el Cap de la Guàrdia Urbana i el Secretari de l'expressada Comissió, el qual Tribunal abans de començar els exercicis examinarà la documentació de cada aspirant, eliminant els que no s'ajustin als requisits previnguts a la convocatòria, els que no tindran opció a prendre part als dits exàmens.

Els exàmens sobre suficiència i aptitud versaran sobre les matèries següents:

Primera. Exercicis de lectura, escriptura i elements d'instrucció primària.

Segona. Exercici oral i escrit en català.

Tercera. Conèixer els monuments antics i els principals edificis, centres i dependències públiques de caràcter oficial, noms, categoria i tractament de les autoritats superiors civils, militars, judicials, eclesiàstiques i administratives; divisió parroquial i importància de Tarragona com a capital de província.

Quarta. Nombre de districtes i barris que per als efectes municipals està dividida la població, nombre de Tinent d'Alcalde i de Regidors que es compona l'Ajuntament i el d'Alcaldes de barri.

Cinquena. Manera de portar se

amb els seus Caps i Superiors, acreditant l'ús i pràctica de les regles d'urbanitat social en l'exercici de les seves funcions públiques, tant respecte dels habitants de la capital com dels forasters i estrangers.

Sisena. Contestar satisfactoriament a altres preguntes relacionades amb l'indole del càrec.

En igualtat de condicions d'aptitud seran preferits els naturals de Tarragona o els que hi portin deu anys de residència.

Acabats els exàmens, el Tribunal farà la qualificació amb arranjament al seu resultat, elevant a l'Ajuntament la corresponent proposta unipersonal per a cada vacant.

Tarragona, 15 de desembre del 1932
— L'Alcalde, P. Lloret. — El Secretari, S. Cañas.

L'Alcaldia de Riera comunica, per a coneixement dels interessats, que el dia 19 del corrent, de 9 a 12 hores, estarà oberta la recaptació del quart trimestre de l'any en curs, del Repartiment general d'Utilitats i Guarderia rural en el lloc de costum.

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

Nacidos:

Maria Castellá Simó.

Defunciones:

Dolores Gassó Homdedeu, (50 anys, Hospital Civil).

Maria Vallés Brell, de (78 anys, Talavera, 13).

Matrimonios:

Día 13: Eugenio Tejero Bella con Carmen Nicolau Bonet.

Día 14: Antonio Gil Morenta con Lucila Martínez Frias.

CHORIZOS

CARRASCO, sin competencia puro de la Rioja, Excelente Vd. en los principales colmados y ultramarinos de ésta, y prueba también la nueva preparación de estos chorizos envueltos en higiénicas bolsitas de papel transparente que se vende en toda España a ptas. 1'00 la ración.

Por su elevado rendimiento luminoso y racional economía, la lámpara OSRAM es la que más se emplea

DEPORTIVAS

Futbol

CAMPIONAT DE CATALUNYA. SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Diumenge pròxim, dia 18, deuen ésser jugats els encontres següents:

Sant Andreu - Horta.
Vilafranca - Mollet.
Reus - Gimnàstic.
Santboia Güell, del Grup Llobregat, i:
Granollers - Terrassa.
Girona - Iluro.
Atlètic San Cugat.
Ripollet - Manresa, del Grup Vallés.

EL GIMNASTIC DEU DESPLACAR-SE AL TERRENY DEL DEPORTIU REUSENC

Matx interessantíssim es el que s'ens ofrena diumenge als aficionats locals que pensen efectuar el desplaçament a la veïna ciutat de Reus.

Reus Deportiu - Gimnàstic, és sempre un plat que atreu d'allò més, màxim ara en que ambdós equips porten idéntica puntuació, i ens trobem a les acabances del Campionat.

L'haver guanyat el primer partit jugat a Tarragona, per 2 goals a 0, li aporta a l'equip reusenc certa confiança que augmenta al tenir que jugar diumenge a cassa seva.

L'equip local però, sap prou la trascendència d'aquest encontre, i sap també l'importància que representa el poder guanyar-lo, i si bé en aquella jornada catastròfica de la primera volta es presentà incomplert, pot ara en canvi disposar dels millors homes que té al listat i donar deguda resposta al joc que pogui emprar el Deportiu reusenc.

Una victòria assolida diumenge pel Gimnàstic en camp reusenc, més si el Sant Andreu empata o perdés a cassa seva amb l'Horta, li aportaria al cercle tarragoní la seguretat de classificar-se per a la promoció, i un augment de moral que seria de força vàlua per a l'esdevenidor.

Cal doncs pensar en guanyar al Reus Deportiu, de guanyar-lo en el camp de joc, exactament igual com ell ens va batre a la primera volta.

Cal repetir, disputar-li la vic-

tòria a l'equip representatiu de la ciutat veïna, amb entusiasme, amb tècnica, amb joc.

Que no surti a llum per part nostra joc brut, joc de patacadà.

I així, si pot el Gimnàstic retornar victorios al fer-se fosc el diumenge, la victòria assolida en bona llei, serà encara més meritòria.

Sabem són molts, moltíssims els aficionats tarragonins que es traslladaran a Reus la tarda del diumenge, bò i acompanyant al seu equip.

Esperem que tots a una, sabràn comportar-se amb tota esportivitat.

Retornem al Reus Deportiu la visita que ens feu ell a la primera volta, i en la que tant els jugadors com els directius i aficionats reusencs que foren nostres hostes, palesaren bona companyonia.

Cal correspondre, tarragonins.

Segons nostres referències, l'onze que més probabilitats té d'actuar en el terreny reusenc defensant al Gimnàstic, s'amotllarà a la composició següent:

Alvarez, Wenceslao, Virgili, Martorell, Rovira, Martínez, Barberà, Delclós, Ballester, Huerva, i Colomer.

Atorguem-los-hi doncs, nostra confiança.

LA SECCIO DE FUTBOL DEL REUS DEPORTIU, PUBLICA UNA NOTA

Fent referència al matx de futbol "Reus Deportiu" - "Gimnàstic", que deu jugarse a Reus, demà passat per la tarda, hem llegit a la premsa reusenca una nota facilitada pels Directius de la Secció de Futbol del cercle reusenc, la qual trobem de forca interès i comprensió, i per çò l'incluim avui en aquesta Secció per a govern i coneixement dels aficionats tarragonins.

Diu així, entre altres assumptes:

"I a l'ensembs espera que tots els aficionats que presenciaran dit partit, es comportaran amb la seva acostumada Esportivitat vers l'equip visitant ja que així correspondrà a les atencions tingudes pel públic tarragoní vers el nostre equip i acompanyants en el partit de la primera volta jugat a l'Estatí del Gimnàstic F. C."

Cal doncs pensar en guanyar al Reus Deportiu, de guanyar-lo en el camp de joc, exactament igual com ell ens va batre a la primera volta.

Cal repetir, disputar-li la vic-

TODO AMANTE

a la buena música debe poseer el FAMOSO Superheterodino R. 205 *"La Voz de su Amo"*. EL SIMBOLO DE LA SUPREMACION. EU-ROPA entera con gran pureza de matices tonales. Pruébalo y se convencerá. Para demostraciones.

CASA ARBONA
C. de Rius, 19.

BANCO DE VIZCAYA

Capital: Ptas. 100.000.000'-
Reservas: " 50.000.000'-

190 SUCURSALES
Y AGENCIAS

La sucursal en TARRAGONA
(Méndez Núñez, 12)

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJA DE AHORROS
Libretas de ahorro y especiales de imposición a plazo, abonando intereses a razón de:

3 1/2, 4 y 4 1/2 por ciento anual
según plazo y condiciones

SERVICIO DE HUCHAS PARA EL PEQUEÑO AHORRO

Ten-nis

UN GRAN MATX "FLAQUER-SINDREU", PER A DIUMENGE AL MATI

Es ben lloable la tasca emprada per la novella Directiva de la Secció de Tennis del Club Gimnàstic, desitjosa de fer reviure a nostra ciutat l'esport de la raqueta, avui dia gairé paralitzat.

Són encert arriba a l'extrem d'ofernar al públic i aficionat taragoní, la lluita magna que pot sortir-ne de l'acarament de dos homes com Sindreu i Flaquer, finalistes ambdós dels Campionats recentment celebrats a Barcelona, i conceptuats com el millor que tenim avui a Espanya, junt amb

Manolo Alonso i amb Maier, dintre l'esport del tennis.

Diumenge al matí a les onze en punt, es donarà començament a aquest interessantíssim matx, que serà jugat a la pista de concurs.

Després de l'encontre, tindrà lloc un vermouth - dansant, lo que certament arrodonirà la festa.

No cal dir com celebrém la gesta dels Directius tenístics de nostra primera entitat esportiva, i com celebrarem revesteixi la mateixa el millor èxit de públic, puix que l'esportiu queda ja garantitzat amb la presència de Flaquer i Sindreu en els courts de l'Avinguda Catalunya.

Anirem informant sobre aquest esdeveniment esportiu.

Se convoca a todos los asociados de

Los Previsores del Porvenir

a la asamblea general que tendrá lugar el próximo domingo, dia 18, a las 12 de la mañana, en el Teatro Principal, para proceder a la renovación de la junta.

La Comisión local

Informació de Borsa

Barcelona 15 Desembre 1932

D. Interior 4 % 64,40

" Exterior 4 % 81,50

" Amortizable 3 % ... ... —

" " 4 1/2 % ... ... —

" " 5 % 127 ... ... —

sense impost 96,25

" Amortizable 5 % 1927 ... ... —

amb impost 81,65

Bons or 6% ... ... 209.—

D. Ferroviaria 5 % ... ... —

Accions f. c. Nord 43,20

" f. c. Alacant 32,60

" f. c. Andalusos 15,50

" Tabacs Filipines ... ... —

" Explosius 134,50

" Mines Rif 50,50

" Aigües Barcelona ... ... 146,—

" CHADE ... ... —

" Tramvies ord. ... ... —

" B. H. Colonial 44,50

" Cia. Esp. de Petrol 5,50

" Assucrera ... ... —

" Ford ... ... 174,—

" Metre Transversal ... ... —

DIVISES

Frances ... ... 48,—

Lliures 40,60

Dollars 12,31

Lires 62,70

Belgues ... ... 170,—

Suisos 236,70

Marcos ... ... 2,91 1/2 - 2,92 3/4

Florins 4,94 1/2

Corones Xeques 36,60

EXCURSIONISME

MINYONS DE MUNTANYA - SECCIO SEMPRE AVANT - A. E. GINESTA

Excursió

Per tal de començar a reemprendre nostres noves tasques, el proper diumenge, dia 18, la Secció de minyons d'aquesta ciutat, realitzarà una excursió matinal a la platja llarga, on activarà el programa que a continuació detallam:

A les set del matí: Sortida del nostre estatge vers el lloc assenyalat.

A les 8'15: Arribada probable. Descans.

A les 8'18: Gimnàssia de la següent manera: Posicions, salutacions i part de formacions, distribuint-se amb alleugerament (flexions i elevacions de cada membre), exercicis respiratoris, marxa cada vegada més lenta.

A les 10: Jocs a plaer dels minyons.

A les 11: Signe Morse (alfabetí i numèric).

A les 11'30: Prepararnos per a marxar.

A les 11'40: Marxa cap a la ciutat.

Nota. — Es remarcà a tots els minyons que si no assisteixen a l'excursió i abans de trenta hores no han justificat, per escrit, la incompareixença llur, seran castigats pel que marca el nostre reglament local.

A l'esmentada excursió podran també assistir-hi quants nois hi hagin simpatitzants de la Secció.

Preguem puntualitat a tots.

Recomanem, especialment als minyons, que siguin al lloc deu minuts abans de la sortida.

Tarragona, 14 de desembre del 1932

— El Cap de Secció, Jaume Francesc.

Jurado Mixto del Comercio de la Alimentación

Cumplimentando lo prevenido en la base VI de las que regulan el descanso dominical del ramo de la alimentación, se advierte a los comerciantes y al público en general que los establecimientos de esta clase se ajustarán en las próximas fiestas el siguiente horario:

El dia 24 del actual permanecerán abiertos hasta las 24 horas.

El dia 25, abrirán a las 9 y cerrarán a las 14 horas.

El 26, despacharán de las 8 a las 13.

El 31, cerrarán a las 21 horas.

El 1.º de enero estarán abiertos de las 9 a las 14.

Sólo necesita Vd. señalar el nombre —

El nuevo radio

TELEFUNKEN 343 W/L

funciona automáticamente.

Basta que señale V. con la aguja del autoescala, la estación que deseé escuchar.

El TELEFUNKEN 343 de triple circuito,

lleva valvulas exponentially variable-mu y pentode - selector automático de estaciones -

- control de volumen automático y eliminador automático de ruidos - control de tonos - fusible termo-automático de seguridad - altavoz dinámico de magnetismo permanente - Caja de Bakelite

de insuperable presentación.

Para corriente alterna y continua de 90 a 260 v.

El único receptor de su categoría

que sólo consume 35 W. 6 sea

2 1/2 céntimos por hora.

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN A NUESTROS AGENTES OFICIALES

RADIO TELEFUNKEN

DISTRIBUIDOR OFICIAL

J. Bonada

UNION, 26

(Ve de la página segona)

que ara em plau de saludar amb l'emoçió d'aquest moment solemne en els noms del President de la República, don Anicet Alcalà Zamora i el del seu Govern, don Manuel Azaña, l'un i l'altre amics de la meva ànima i de Catalunya. Diguin-ho també els petits pobles del món que, com el nostre, han hagut de lluitar per la seva llibertat.

Diguin-ho fins i tot, les grans potències, si per altra cosa no, per aquest so de pau que tenen les veus dels pobles petits com el nostre. Que bé n'hi calen de veus de pau al món que ofeguin la remor de les passades guerres, i que no hi deixin desvetllar ni un eco més de cap altra cosa que hi pogués haver encara en l'esdevenidor.

I que ho puguem dir tots, quan ara callí jo per a sentir-vos a vosaltres: que per vosaltres, honorables Diputats, després de més de 200 anys d'haver enmudit tornarà a parlar Catalunya.

Tota la Cambra aplauideix el discurs del senyor Macià.

***

PARLA EL SR. DURAN I VENTOSA

Si haguéssim de procedir amb lògica, ara, nosaltres, hauríem de demanar que es discutís noblement tot el que ha fet en aquest any i mig el Govern provisional de la Generalitat, la seva gestió política, la seva gestió administrativa i l'orientació que, en diversos aspectes, s'ha donat a l'esmentat Go-

vern. Però en política, no sempre es segueixen les normes de la lògica, ls esdeveniments s'interposen i cal donar la preferència a les prerrogatives i als interessos que tots hem promès defensar.

No volem iniciar ara un debat que, potser, alteraria la solemnitat d'aquest acte i que semblaria que volem influir en la formació del nou Govern. No res d'això. Nosaltres tenim la satisfacció de dir que no som enemics vostres, sinó adversaris. I hem de donar totes les facilitats per tal que la vida del Parlament català sigui una vida normal i profitosa per als als interessos de la Catalunya autònoma.

I és per això que jo em permeto pregat al senyor President de la Generalitat, per tal com ell assumeix tota la responsabilitat del Govern provisional, que vulguí admetre la següent proposta: que la presidència de la Cambra proposi al Parlament el nomenament d'una comissió perquè, en el moment oportú, examini la gestió del Govern provisional de la Generalitat per tal de discutir-la sereñament.

(Rumors i protestes en la majoria. De la tribuna pública surt una veu que sembla ésser d'una senyora de certa edat, que crida en castellà: "Fuera, fuera"!)

El senyor DURAN I VENTOSA declara que ells fan la proposta mirant sols els als interessos del poble de Catalunya que representen al Parlament, que no volen ex-

posar divergències anteriors. I per damunt de totes les divergències, diu, esta la unitat espiritual de Catalunya, a la qual tots hem de donar satisfacció i tots hem de proclamar.

El senyor MACIA diu que li sembla que el concedir aquella autorització seria minvar les facultats de la presidència de la Cambra.

El senyor DURAN I VENTOSA diu que si s'havia adreçat el senyor Macià, era precisament perquè degut al seu alt càrrec i a la seva representació, volia que la comissió fos nomenada amb el beneplàcit del President de la Generalitat de Catalunya i entenia que aquest no havia de marcar-li.

(El conseller senyor Xirau Palau interromp violentament amb paraules no gens parlamentàries. Un altre diputat de l'Esquerra pronuncia una frase en castellà condemnant l'orador. En les tribunes, pròximes a la premsa, algú fa notar que molts partidaris de l'Esquerra, tant si seuen als escons dels diputats com a la tribuna pública, quan interrompen amb violència ho fan en castellà.)

El senyor COMPANYS diu que ara no hi ha lloc al nomenament de la comissió i prega a la minoria regionalista que no insisteixi en la seva proposició.

El senyor DURAN I VENTOSA protesta de les paraules poc parlamentàries pronunciades des del banc del Govern. Diu que, cridin o no cridin els senyors de la majoria, és la sobirania del Parlament

la que cal que es maniresti i la que cal respectar.

L'orador dóna una lliçó als interrupcions i a la majoria sobre els drets del parlamentari, i diu: Parlament no vol dir simplement constituir una màquina per a cotar. La mateixa paraula ho diu. Dintre del Parlament és sempre vui el dret a què els diputats parlin. Nosaltres som diputats, com vosaltres, i tenim el dret de parlar.

(Molt bé i aplaudiments en la minoria regionalista.)

El President fa constar que no mancarà l'oportunitat en què els diputats puguin exercir llur dret, com demana la minoria regionalista.

Es llegeix i s'aprova la següent proposició incidental.

"Els diputats que sota signen tenen l'honor de proposar al Parlament la fixació pública del discurs que l'honorble President senyor Macià acaba de llegir. — Pere Coronines; M. Rovira i Virgili; Jaume Serra Hunter; J. Andreu Abelló; Joan Casanelles i N. Battestini."

ELECCIO DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Ocupa la presidència el senyor Casanoves.

Es retiren de la sala el President i el Govern.

Es procedeix a la votació per a l'elecció de President de la Generalitat de Catalunya.

La votació dóna el següent resultat:

Francesc Macià, 63 vots.

Ramon d'Abadal, 11 vots.

Queda proclamat President de la Generalitat de Catalunya el senyor Francesc Macià.

Entra a la sala el senyor Macià i s'asseu sol, al banc del Govern.

(Els diputats de la majoria aplauïxen).

El senyor MACIA pronuncia un discurs de gràcies. Diu que agraeix del fons del seu cor la distinció que se li ha fet, que accepta amb joia el càrrec i que sent l'emoçió del moment transcendental.

Declara que serà el primer i més fidel servidor de Catalunya, que es farà càrrec de les illusions i les aspiracions del poble català.

Declaro, diu davant del Parlament i davant de Catalunya, que seré el fidel guardador dels drets dels ciutadans, de la justícia per a tots i de les llibertats de la meva pàtria.

(Aplaudiments. Ha ocupat la presidència el senyor Companys.)

EL GOVERN DE LA GENERALITAT EN CRISI

El President de la Generalitat, senyor Macià, demana al President de la Cambra que suspengui les tasques parlamentàries per tal de poder fer les consultes necessàries i formar el nou Govern de la Generalitat de Catalunya.

El senyor COMPAYNS: Queden suspeses les sessions de les Corts. Per a la pròxima, s'avisarà a domicili.

I prop de dos quarts de set s'aixecà la sessió.

NOTAS LOCALES

INICIAL

Le interesa a Vd. conocerse a si mismo?

Llevados, tal vez, de nuestro carácter bonachón y raro, escribimos ayer unas líneas un tanto excentricas y aun prometedoras de otras algo festivas para hoy.

Si no fuera por que promesa es deuda — y a nosotros no nos gusta estar empeñados con nadie, que no sea el panadero, el casero, el del colmado, el del bacalao y el de la carne — dejaríamos para mejor ocasión seguir la broma.

Nuestra característica seriedad tememos salga mal parada y nuestro crédito sufra deterioro.

Pero, en obsequio a que el próximo día 31 es el llamado popularmente "del home dels nassos", y que de narices precisamente ayer prometimos tratar, allá ván cuatro notas sobre el estudio que hicimos en una noche de clara luna de un verano delicioso, alrededor de los caracteres de las personas a través de sus narices.

Por el detalle Vds. podrán deducir la grandeza de nuestros estudios. Ahí va ello:

Nariz gorda, denota nobleza de sentimientos.

Gorda con una especie de bola en la punta, expresa además, corazón tierno y fácil al llanto.

Nariz chata, denuncia travesura y temperamento juerguista.

Chato repingón, y además bajo de estatura, y con lentes "Quevedos" denota petulancia y enchufismo.

Nariz estilo de "apaga luces", predisposición a la vagancia.

Nariz con apariencias de "pimiento morrón", parece descubrir en su propietario a un "radical histórico".

Hay unas narices indefinidas, llamadas vulgarmente "de fer riure", que regularmente las poseen buenos chicos.

Las propiamente llamadas agujetas, dejan traslucir estilismo y predisposición a los estudios geométricos.

Las narices llamadas Judías, expresan avaricia, afán de lucro y un apetito desordenado a las habichuelas!

Y, luego hay las "narices de carnaval", que son las... de cartón.

Desde luego hay muchísimas excepciones en cada caso!

Podriamos así continuar hasta escribir seguido tres o cuatro días, pero preferimos no hacerlo, porque apurando la gracia, podría algún lector darse malamente por aludido y, entonces, tendriamos que anotar otro tipo de "narices": El de "tomate chafado", que sería como dejarían probablemente a las del que suscribe.

¡Y, lo más triste será que después de este articulito, seguro que me invitarán a pasar por la Administración! ¡Para despedirme!!!

FRUCTUOSO TARRAGÓ.

DE SOCIEDAD

Organizado por algunos jóvenes de la buena sociedad, el próximo domingo por la tarde tendrá lugar en el Club Náutico una reunión íntima que será amenizada por una renombrada orquestina.

***

En la iglesia parroquial de San Francisco se celebraron ayer los

GACETILLA

El domingo dia 18 de los corrientes, a les once y media, se celebrará en la parroquial iglesia de la Santísima Trinidad misa con novenario e homenaje a la Virgen de la Esperanza, fundado por la piadosa señora doña Mercedes Serrahima viuda de Merelo de Barberá.

SERVICIO DE LA POLICIA

Por la policía el otro día se practicó un excelente servicio. Unos obreros de la Compañía de l'Norte encontraron escondidas en un cajón dos gallinas muertas y una coneja. La policía dedujo que este hallazgo podía tener relación con ciertos robos cometidos en esta ciudad desde un tiempo a esta parte.

OBSEQUIO

Hechas las gestiones oportunas, por los agentes señores Vicente, Eroles y Pardo, bajo la dirección del Comisario señor Martínez Barciela, dieron por desultado la detención del vecino del Serrallo Ramón Pijoan (a) Marencago, que habitaba en una barca, encontrándose a bordo de la misma buen número de objetos robados, entre ellos una ganzúa, un aparato para cortar cristales, un impermeable, dos abrigos caballero, uno para señora, un chaleco, una arpilla y una gabardina.

El Pijoan, que hasta ahora venia siendo el protector de la gente malvada que pasaba por nuestra ciudad, quedó detenido y a disposición del Juzgado.

El próximo domingo por la noche

Calendari Catequístico "LLUM I VERITAT,"

Sortirà molt aviat, constituït la nota del bon gust en les properes festes

Explèndida presentació.

Text catequístico.

Santoral CATALA.

Policromada i rica tarja d'assumpto pietós.

Contes i selectes novelles inspirades en el caire religiós de major relleu de cada mes.

Preus: un calendari 0'25 pts.
un cetenar, 20'00 pts.

Escriviu avui mateix, adreçant tota comanda a:

"Sala Parroquial de Sant Joan Baptista — TARRAGONA,"

en el restaurant Versalles serán obsequiados co una cena los interventores de "Unió Ciutadana" en las mesas electorales de las pasadas eleccions.

***

TOMA DE POSESIÓN

Ayer, después de los divinos oficios tomó posesión de la canongía vacante en esta Catedral por defunción del Dr. Serradell, el Muy Ilustre Dr. D. Francisco Bergadá.

Dijo posesión el Muy Ilustre doctor Manuel Borrás, Deán, con la solemnidad de costumbre.

Los invitados y amistades fueron obsequiados con un espléndido "lunch", e nel romicilio del nuevo capitular.

Ad moltes annos.

***

A ESTE PASO, ¡RANAS TODOS!

Desde hace unos días — podríamos decir meses — el cielo nos obsequia con abundancia de chaparrones que nos pone a todos en remojo, sobre todo los que a los rigores de las alturas tenemos que sufrir las más bajas condiciones en que se hallan la mayoría de las cálles de la parte baja.

Secció Oficial**EDICTO**

DON DIONISIO TERRER Y FERNANDEZ, JUEZ DE INSTRUCCION DE LA CIUDAD DE TARRAGONA Y SU PARTIDO.

Por el presente se cita llama y emplaza a la persona o personas a quienes puedan pertenecer, los objetos que a continuación se reseñan, los cuales han sido encontrados por la Policía en una barca del Puerto en que se albergaba un individuo llamado Ramón Pijoan Genís (a) Marencago, a fin de que dentro del término de diez días des de la inserción del presente en el "Boletín Oficial" de esta provincia, y periódicos de la localidad, comparezcan ante este Juzgado de Instrucción, al objeto de reconocer tales prendas, manifes-

tando la causa de la desaparición y demás circunstancias del hecho; pues así lo tengo acordado en el sumario que instruyo con el núm. 265 del año actual.

OBJETOS RECUPERADOS

Una manta nueva de lana grande de las llamadas de viaje, formando cuadros blancos y marrón; Una bufanda grande especie de manta a cuadros formados por listas blancas, negras, verdes y grises; Una gabardina seminueva de caballero de color café con leche; un chaleco seminuevo gris con rayas negras y forro claro; Un abrigo de lana nuevo para caballero de color gris muy oscuro; Una gabardina nueva para caballero de paño impermeable color claro; Un abrigo caballero lana gris muy oscuro con las iniciales A. P. y dentro de un bolsillo un pañuelo de seda blanco con lunares negros; y un maletín de mano grande cartón-cuero con cierre de muelles metálicos.

Tarragona, catorce de Diciembre de mil novecientos treinta y dos. — *D. Terrer y Fernández.* — Por O. de SS., P. H. Baltasar Calderón.

Exposición

de Trajes, Gabanes, Trincheras Pluma, Suetos, Pullovers, Camisas, Corbatas Bufandas lana y seda, Tirantes, Ligas, Gorras, Medias, Calcetines y toda clase de géneros de punto.

La casa que presenta más novedades.

Precios limitados

CAMISERIA RUIZ

Mayor, 9

FINCA

para arrendar, en el Camino del Angel, Villa Magdalena (frente la puerta del Campo de Sports).

Darán razón: Plaza de la Fuente, núm. 9, 1º, 1ª

SE VENDE

Una casa situada en la calle de la Union.

Razón: al Administrador de este periódico.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

CARBONS

Les millors classes per a culnes, estufes i obtindre la més forta calefacció, amb el menor consum

Magatzem de Tarragona:

G. Celgueroso - Santiago Vallvé

SANT MIQUEL, 21

Servei a domicili

TELEFON 558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558

558